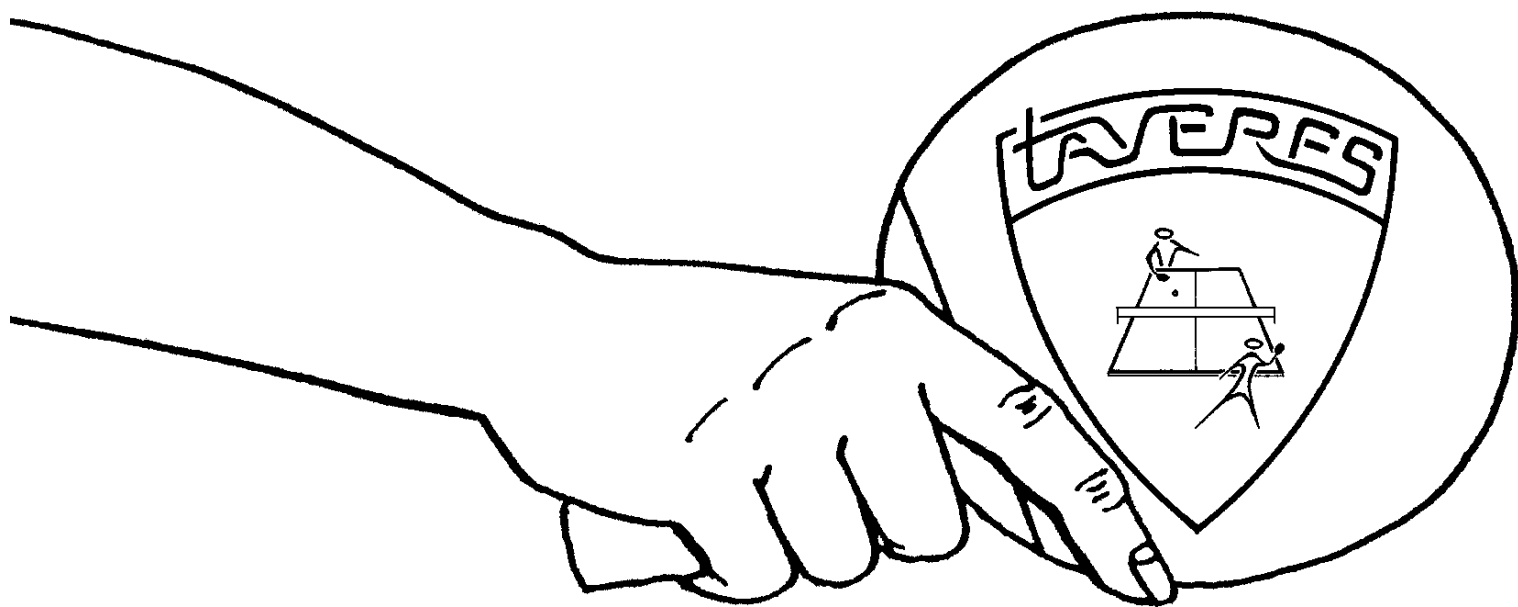

afhankelijk clubblad van E.S.T.T.V. TAVERES

WVTTK

Afscheid

JAARGANG 23 - NUMMER 1
November 2000

advertentie

Inhoudsopgave

Redactioneel.....	4
Van de Voorzitter.....	5
Ter nagedachtenis: Marcel van Laarhoven.....	6
Midgetgolf.....	7
Prijsvraag.....	8
Intro 2000.....	9
Kansspel.....	11
Geëmigreerd naar boven de Moerdijk.....	12
Wist-je-dat... (1).....	13
De haan van.....	14
Activiteiten- en toernooiagenda.....	15
Competitie-uitslagen voorjaar 2000.....	16
Puzzels.....	18
Nieuws uit tafeltennisland.....	19
Een weekendje Maxen.....	20
Het eerste toernooi van het jaar toernooi met grote ballen toernooi.....	23
Engeland.....	25
Wist-je-dat... (2).....	27
Het bowlen.....	28
Koken met Dennis: Pannenkoeken.....	30
Peter's Moppentrommel.....	32
Colofon.....	35

Redactioneel

De redactie

Deze editie van de WVTTK is weer goed gevuld. De redactie is zeer verheugd over de hoeveelheid ingeleverde kopij. Daarom heeft zij zelfs moeten overgaan tot het weigeren van oninteressante stukken, zodat het niveau van de WVTTK zoals altijd onovertrefbaar is.

In deze editie vind je, naast de standaardrubrieken “Van de Voorzitter”, “Koken met Dennis”, “Peter’s Moppentrommel” en de puzzels ook een –gelukkig maar sporadisch voorkomend– stukje over het afscheid van Marcel van Laarhoven. De titel van deze editie verwijst hiernaar. Verder sfeerbeelden van de intro, het midgetgolfen en het bowlen, een reisverslag van enkele Taverianen in Engeland en nog vanalles meer.

De redactie wil jullie op het hart drukken vooral alle Wist-je-datjes en leuke uitspraken te onthouden en in te leveren. Ook wordt kopij zeer op prijs gesteld!

We wensen jullie veel leesplezier en succes met de prijsvraag en puzzels.

DE DINGEN DIE HET LEVEN DE
MOEITE WAARD MAKEN.

Van de Voorzitter

Heico

Sinds 2 juli 1998 wordt Marcel van Laarhoven, een oud bestuurslid van onze vereniging, vermist. Binnenkort zal er voor hem een herdenkingsbijeenkomst plaatsvinden. Verderop in deze WVTTK kunt u hier meer over lezen. Wij wensen zijn familie, vrienden en bekenden veel steun en sterkte toe om dit grote verlies te dragen.

Van dit trieste onderwerp over naar andere zaken: onze nieuwe spellocaties. Door de goede opkomst op de trainingen zijn we tot onze vreugd overgeplaatst naar de hallen. Op maandag wordt dit hal 2, samen met Tamar en woensdag hal 3, samen met niet iemand [andere volleyballers, red.]. Het lijkt mij een goed idee om nog even zo door te gaan en de volledige hallen te veroveren.

Verder wil ik iedereen nog even waarschuwen. Het is namelijk goed mogelijk dat er zo nu en dan mensen in truien rondlopen, waar menigeen geen touw aan vast kan knopen. Ja, de nieuwe bestuurstruien zijn er weer! Je kunt ze haast niet missen...

Ter nagedachtenis: Marcel van Laarhoven

*Zeven maal om de aarde te gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zeven maal, om die éne te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde te gaan.*

*Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die éne doen keren.
Zeven maal over de zeeën te gaan-
zeven maal, om met zijn tweeën te staan.*

Ida Gerhardt

Marcel van Laarhoven vertrok op 26 juni 1998 voor een vakantiereis naar Honduras. Zijn spoor eindigde daar op 2 juli 1998. Sindsdien is hij vermist. De meeste lezers kennen Marcel niet. Hij was zo'n 10, 15 jaar geleden actief lid van Taveres, is 2 jaar wedstrijdsecretaris geweest en kwam in ieder geval op ITT's altijd even kijken. Al was het alleen om te kijken of hij nog kon winnen van Patricia. Ook was hij donateur van Taveres. Hoewel hij van een generatie voor mij is, vonden we elkaar in een voorkeur voor vakanties naar verre buitenland. In de toekomst zal ik aan hem denken als ik alleen uit wandelen ga.

Op 2 juli 1998 zou Marcel een bergtop gaan beklimmen in het nationale park Parque Nacional Montaña Celaques in Honduras. Hij is daar het laatst gezien door mensen uit zijn hotel in het plaatsje Gracias, bij de grens van Quatamala. De afgelopen twee jaar zijn verschillende zoektochten georganiseerd, telkens zonder succes. Een laatste actie, met inzet van Nederlandse speurhonden, leidde tot een spoor aan de rand van een ravijn, maar de komst van orkaan Mitch verstoorde elke mogelijke reddingsoperatie. De familie heeft daarna besloten de hoop op een behouden terugkeer te laten varen. Op 21 juni jongstleden is door de rechtbank in Den Haag een verklaring van overlijden verleend.

Zaterdag 4 november vindt een herdenkingsbijeenkomst plaats in het Auditorium van de TUE.

Pieter

Midgetgolf

Ben

Donderdag 21 september was het dan zover. De eerste TAVERES-activiteit van het nieuwe jaar. Dit was dus midgetgolf aan de Antoon Coolenlaan. Dat had onze activiteitencommissaris goed uitgekozen aangezien het vlakbij zijn huis is. Rond 19:30 vertrok ik vanaf de Salon (=borrelruimte van Natuurkunde) richting huis om daar snel nog wat vast voedsel naar binnen te werken. Vervolgens ben ik richting het zuiden gefietst alwaar het spektakel plaats zou vinden. Daar gekomen was het al redelijk druk. Omdat er in groepjes van vier of drie gespeeld moest worden mocht ik op het terras blijven zitten. Er waren reeds acht mensen te weten: Hein, Sebastian, Teun, Karel, Arjan, Elsbeth, Gilbert en Marcel [Hammie, red.]. Niet veel later kwamen Heico en zijn vriendin Sjoukje dus een groepje van drie was gevormd. Als echte laatkomers kwamen Karin, Flip en Dennis. Ook zij vormden een groepje van drie personen.

Midgetgolf blijkt toch een sport te zijn waarbij je je agressie niet echt kwijt kan. Sommige probeerden dit toch waardoor de ballen over het hek vlogen. Bij het zoeken naar de ballen werden naast de eigen ballen ook nog andere gevonden. Langzaam verplaatsten we ons van baan naar baan, onder luid gejoel van de fanatieke jeu de boules-spelers of wat voor spel het ook was. Nooit begrepen dat je daar zo fanatiek in kon zijn, maar het kan blijkbaar wel.

De eerste acht zaten al een tijdje op het terras toen de laatkomers eindelijk ook klaar waren. Onder het genot van enkele drankjes werd er nog nagepraat over het midgetgolf. Wat opviel tijdens het spelen was dat er in het hoekje van het veld een baan was die slecht verlicht bleek te zijn. Volgens Karin was deze baan zo donker omdat de lichten uit waren. Na deze zwaar filosofische uitspraak viel er toch een stilte. Hier moest iedereen toch even over nadenken.

Natuurlijk werd ook nog gekeken wie er gewonnen had deze avond. Niet om deze legendarische persoon een prijs te geven, nee zeker niet. Van iedere activiteit moet een stukje in de WVTTK verschijnen. Hoe kun je de winnaar beter belonen dan met deze opdracht. Het resultaat ligt nu onder uw ogen.

Toen het tijd was om weg te gaan besloten de diehards onder de TAVERES-clan om nog na de AOR te gaan. Mijn planning vooraf was om het niet te laat te maken. Maar zoals de meeste onder jullie wel weten zeg ik dat wel vaker en uiteindelijk ben ik bij de laatste die naar buiten gaan. Zo was het ook weer deze avond. Tja, als je de avond goed begint moet je hem ook goed laten eindigen natuurlijk.

Prijsvraag

Wegens het overweldigende aanbod grappige, rare en domme uitspraken van leden dat bij de redactie binnenkomt, is het idee gerezen hiervoor een nieuwe rubriek op te starten. Bij gebrek aan inspiratie van de redactie is er (nog) geen naam voor deze rubriek. Daarom schrijven we hier maar een prijsvraag voor uit: verzin een originele naam voor deze rubriek! De prijs voor degene die de naam noemt die in de toekomst wordt gebruikt, is een drankje naar keuze in het sportcentrum.

Om te laten zien om wat voor uitspraken het gaat, staan hieronder enkele voorbeelden:

In het sportcentrum:

Gilbert: “Hé, die jongen die daar staat is van mijn jaar. Daar heb ik samen de pré-intro mee gelopen.”

De KCC is bij Gerard thuis aan het controleren. Er blijkt een heleboel geld te zijn binnen de vereniging. Het idee wordt opgevat met alle leden naar de hoeren (m/v) te gaan.

Gerard: “Als je naar de hoeren wilt kun je dat ook hier achter doen, op nummer 154”.

Dennis: “Maar dit is toch nummer 154?”

Gerard: “Eeuh, ik bedoel 138...”

Jeroen: “Ik kan het allemaal niet uit elkaar houden, Star Trek en Star Wars. Kapitein Stubing was toch van Star Trek?”

Hein: “Nee, die is van Love Boat.”

Intro 2000

Teun

Vrijdag belde Flip of ik mee ging stappen. Normaal ben ik daar altijd wel voor in, maar nu wilde ik niets anders dan lekker op tijd onder de wol kruipen. Ziek? Nee, dat nog net niet, maar ik had wel vier dagen... eh... nachten introductie achter de rug en dat bleek zelfs voor een zeer ervaren kroegloper een hele opgave.

Het feest begon al op maandag. Volgens het programma zouden we een beetje indrinken en er verder een rustige eerste avond van maken. Op Stratumseind was het bijna uitgestorven dus aan dat voornemen leken we ons zeker te gaan houden. Maar ja, dan is er altijd nog de Bunker die lonkt, en daar was het natuurlijk wel druk én gezellig! En zo werd het gelijk al een uurtje of vier. Een goede voorbereiding dus op het echte werk dat op dinsdag zou beginnen: de sportmarkt. Tussen de net opgerichte snowboardvereniging en de eveneens winterse schaatsvereniging Isis, mochten wij ons proberen te profileren. Dat ging best goed. Vooral het blokkeren van de doorloop met een antieke tafeltennistafel was een fantastisch idee. Dat we de aandacht getrokken hadden, merkten we die avond al bij de introtraining. De acht tafels en zes batjes bleken nogal erg weinig voor de twintig enthousiastelingen en tien leden die zich meldden. Gelukkig wist Peter nog ergens wat plastic imitatiebatjes te regelen zodat iedereen toch redelijk snel aan slag kwam. 's Avonds zijn we maar meteen naar de Bunker gegaan, waar we het, dankzij wat hambo's van Demos en een ijsje van ESK, weer aardig lang volhielden.

Dat mocht ook best, want woensdag overdag was er toch geen programma. Lang uitslapen dus! En op adem komen voor de "Taveres Viltjesnight". Gewapend met vijf rollen Taveres bierviltjes maakten we woensdagnacht een pracht van een kroegtocht. De viltjescrew bestond uit een inmiddels doorgewinterde selectie stap-Taverianen, die er voor zorgden dat binnen enkele uren heel Stratum bedekt lag met viltjes. Enkele zuipgrootheden die ik zeker even moet noemen zijn: Hein, Hammie, Flip, Marcel, Peter en natuurlijk Benjamin, die bij dit soort gelegenheden steevast zijn feestmuts draagt. De actie met de viltjes was zo'n groot succes dat een aantal grote verenigingen er behoorlijk van baalden dat zij het niet hadden bedacht. Mensen van Don Quishoot, Hajraa en Thêta gaven dit zelfs openlijk toe.

De donderdag was een lange, warme dag. In tegenstelling tot voorgaande edities vond het Fontys introfestival plaats op het terrein van de Bunker. Er zou bovendien een aantal goede bands optreden en dus beloofde het flink druk te worden. Nou, niet dus! Terwijl het op het Cultuurfestival op Stratumseind zwart zag van de mensen, stonden wij bij de Bunker uit onze neus te eten. Benjamin slaagde er zelfs in om achter de stand in slaap te vallen. Gelukkig hadden we met behulp van twee fietsen een halve tafeltennistafel naar de Bunker gesleept, zodat we ons zelf toch nog een beetje bezig konden houden. Volgend jaar moeten we dat denk ik anders aanpakken. Overigens was het optreden van de Gathering heel goed, om over Huub Hangop maar te zwijgen, maar helaas waren er meer fanclubleden dan studenten. Ondanks deze laatste dag, kunnen we zeker terugkijken op een heel geslaagde intro. We moeten alleen nog even afwachten hoeveel nieuwe leden het heeft opgeleverd. In elk geval bedank ik iedereen (ook wie nog niet genoemd is) voor zijn/haar hulp en gezelligheid. En dan nu eindelijk oogjes dicht en snaveltjes toe. Welterusten!

advertentie

Kansspel

Hein

Het is iedereen wel eens overkomen, het mag niet, maar je ziet het zo vaak; je staat met 18-12 voor en verliest de game toch nog. Hoe kan dit? Het antwoord is heel simpel: geluk. En dan niet het geluk van een net- of randbal, maar hetzelfde geluk wat je moet hebben om in het casino te winnen. Heel weinig mensen weten het maar tafeltennis is een kansspel.

Dit betekent dat je niet van je tegenstander kan winnen omdat je beter bent. Als je beter bent betekent dit wel dat je meer kans hebt om te winnen. Stel dat je beter bent dan je tegenstander met een verhouding van 60/40, dan betekent dat dat je in iedere rally een kans van 60% hebt om deze te winnen. Voor het volgende punt geldt precies hetzelfde. Dit heeft tot gevolg dat je 60 procent kans hebt om de wedstrijd te winnen. Maar het betekent niet dat je per sé zult winnen. Je zult pas zeker zijn dat je gaat winnen als de verhouding tussen jou en je tegenstander 100/0 is geworden. Tot die tijd ben je er niet zeker van.

Het enige wat je kunt doen om een wedstrijd te winnen is de kans om te winnen zo groot mogelijk maken. De kans wordt bepaald door dezelfde factoren waarvan men nu denkt dat ze bepalen wie een wedstrijd wint. Deze zijn op te splitsen in de interne en de externe factoren. De interne, of klassieke, factoren zijn het niveau, de tactiek en de mentaliteit van de speler. Deze zijn te verbeteren door te trainen. De externe factoren zijn onder andere het licht, het netje, de vloer, het aantal pilsjes gisteravond, de zijwind en de schoonheid van de toeschouw(st)ers. Deze factoren zijn niet of nauwelijks te beïnvloeden.

Doordat jij je nu bewust bent van het feit dat tafeltennis een kansspel is, heb je de verhouding met je tegenstander in jouw voordeel verbeterd. Je kans om te winnen is dus groter. Als het dan toch nog niet goed gaat in een wedstrijd heb je er nu nog een onderwerp bij gekregen waarover je je onvrede kan uiten tijdens of na de wedstrijd.

Moraal van dit verhaal: geen geluk in het spel, dan wel in de liefde!

Geëmigreerd naar boven de Moerdijk

Pieter

Ongeveer een jaar geleden kwam ik voor het eerst binnen bij Vriendenschaar. Ik woonde toen ongeveer een half jaar in Gouda en vond de tijd rijp mijn batje uit de wilgen te halen waar ik het een jaar of drie daarvoor in had gehangen. Want hoewel ik in die periode nog wel competitie heb gespeeld bij Taveres, was het vrijdagavond terug komen karren van Gouda naar het Eindhovense niet zo'n groot succes. Enkele bezoeken aan andere clubs in de stad hadden me nog niet hoopvol gestemd. De sfeer bij Vriendenschaar sloot gelukkig goed aan bij wat ik gewend was van Taveres. Een pilsje voor, tijdens dan wel na de wedstrijd hoort erbij. Kaartje leggen in de pauze is vanzelfsprekend en fanatici gaan maar naar de burens. Daar kan ik me wel in vinden. Maar wat was de overgang verder groot. Gewend aan de drie competitieteams van Taveres stond ik bij Vriendenschaar te duizelen van de ruim 30 senioren teams. Nooit gedacht dat ik ooit nog eens zo'n 15 teams zou degraderen. Ik ben in Gouda begonnen in de vierde klas, dus helemaal zo slecht nog niet voor mijn doen, maar wel in het 18^e. Gelukkig staat de Vriendenschaar Nieuwsbrief niet elke keer vol met wedstrijdverslagen.

En zo zijn er meer verschillen tussen de verenigingen maar ook tussen de afdelingen aan te wijzen. Zo was er ineens een clubhuis dat bijna dagelijks open was, in tegenstelling tot de twee trainingsavonden die ik gewend was. Training was verder een onbekend begrip. Het ontbreken van een goede trainer is één van de dingen die me het meest heeft verbaasd bij Vriendenschaar. Bij zo'n grote vereniging moet toch wel voldoende animo zijn voor training op niveau? Sinds de start van het afgelopen seizoen loopt Jolly rond. Speelt zelf een jolly good partijtje mee en laat verder dezelfde vervelende oefeningen doen die ik nog ken van Adriaan, Franz en Hans. Veel lopen en vlinderen. En telkens dat commentaar op mijn voetenwerk. Het lijkt wel een complot.

Verder was ik gecharmeerd van het feit dat "uit"-spelers altijd mogen beginnen in de competitiewedstrijden. En dat ik maar twee minuten hoeft te lopen om op het clubhuis te zijn. Deze competitie al een team en een klasse gepromoveerd en de stijgende lijn houdt nog steeds aan. Doel is voorlopig om in een van de eerste 10 teams te komen.

En tot slot baal ik ervan dat ze hier haast niet aan toernooien meedoen. Het lezen van de verslagen in de WVTTK doet me daar wel naar terugverlangen. Zondagochtend blauwbekken op het station omdat de chauffeur te laat en zijn auto kapot heeft achteraf zo zijn charme.

Wist-je-dat... (1)

- Het goed is dat Hammie geen penningmeester is;
 - Hij namelijk niet goed kan tellen;
 - Hem tijdens een competitiewedstrijd gevraagd werd hoe TAVERES is georganiseerd;
 - Hij toen antwoordde dat TAVERES een 5-mans bestuur heeft;
 - Hij dit na herhaaldelijke hints volhield;
 - Het bestuur toch echt uit 6 mensen bestaat.
-
- Hammie ook moeite heeft met klokkijken;
 - Hij zijn team had opgedragen om 19.15 uur bij het sportcentrum te zijn;
 - Het de bedoeling was vóór 20.00 uur aan te komen bij de tegenstander voor een competitiewedstrijd;
 - De wedstrijd namelijk om 20.00 uur zou beginnen;
 - Taveres 2 iets te laat, om 20.10 uur, aankwam;
 - Zij niet 10 minuten, maar maar liefst 40 minuten te laat waren;
 - Zij namelijk om 19.30 uur al hadden moeten beginnen;
 - Hammie op deze manier hard op weg is de nieuwe Knoeris te worden.
-
- Er een bloedende Maria in de AOR gesignaleerd is;
 - Hein een man voor een vrouw aanzag;
 - Benjamin tegelijkertijd genaaid werd.
-
- Hammie geabonneerd is op de taveres-praat mailinglijst;
 - Hij z'n e-mailprogramma zó heeft ingesteld dat hij geen mail meer kan verwijderen;
 - Hij deze instelling ook niet meer kan veranderen;
 - Deze combinatie een overvolle mailbox oplevert.

De haan van...

Dennis

Een tijdje geleden overkwam mij iets heel bijzonders. Het begon allemaal op een mooie herfstdag. Het zonnetje scheen, de blaadjes vielen van de boom. Een rustig briesje waaide over de boerderij en maakte de kippen een beetje onrustig. Of was het iets anders dat de kippen opgewonden maakte...

Ik nam een kijkje bij de kippen en een nader onderzoekje leerde mij dat het niet de wind was die dit veroorzaakte, maar onze haan Herman. Deze was net nieuw op de boerderij. De vorige haan was droevig aan z'n eind gekomen. Toen hij 's ochtends weer eens veel te vroeg kraaide werd hij door de buurman dodelijk getroffen in zijn borstje. Herman had ik hier al voor gewaarschuwd en hij had begrepen voorzichtig voor de buurman te moeten zijn.

Herman had de kippetjes dus behoorlijk onrustig gemaakt. Hij was net bezig het laatste kippetje op de boerderij te nemen en dat bracht, net zoals bij mensen, nogal wat kabaal met zich mee. Toen Herman weer aanspreekbaar was vertelde ik hem dat zijn hitsige gedrag de kippetjes nogal had gechoqueerd. Herman is echter een "strakke" haan en antwoordde dan ook met: "Opzouten. Anders pak ik jou ook nog". Ik koos maar geld voor m'n eieren, want seks met een haan was toch wel het laatste waar ik op zat te wachten. Ik besloot even langs de koeien te gaan. Bij de koeien ging alles z'n gangetje. De melkmachines maakten een hoop herrie, maar daar wen je wel aan. Toen hoorde ik opeens vreemde geluiden bij de schapen. Ik snelde naar de schapenhei en daar was een grote schapenneuk aan de gang. Nu is dat heel normaal voor deze periode van het jaar, maar niet als er ook een haan bij betrokken is. Herman had blijkbaar niet genoeg aan de kippetjes gehad en had zich ook vergrepen aan de schapen. Voor ik iets tegen Herman kon zeggen snelde hij naar de koeien, waar ik net vandaan kwam, en pakte daar Clara de koe. Sinds stier Herman (waar haan Herman naar genoemd is) bij ons op project was, 2 jaar geleden, had Clara geen man meer aangeraakt. Deze verrassing van haan Herman werd dan ook als zeer prettig ervaren door Clara de koe. Toen Herman klaar was met zijn bezigheden zei ik hem dat hij zich niet moest doodneuken, want iedere week een nieuwe haan is niet te betalen. Herman beweerde een ware Casanova te zijn en alles wat los en vast zat te kunnen bevredigen. Ik wenste Herman veel succes met de rest van de boerderij en ging maar weer voor de TV hangen. De avond verliep verder rustig en de nacht zette zich in.

De volgende dag werd ik niet door het kraaien van de haan wakker. Dit was uiterst merkwaardig, want iedere haan wil 's ochtends toch iedereen wakker maken. Misschien was hij nog bang voor wat de vorige haan was overkomen en had hij wijselijk besloten van kraaien af te zien. Toen ik uit het raam keek was het me echter helemaal duidelijk waarom Herman niet gekraaid had. Hij lag met zijn pootjes de lucht in en de gieren zweefden al in rondjes in de lucht boven hem. Blijkbaar had Herman zich toch doodgeneukt, tegen mijn advies in. Herman was wel niet de liefste, maar om hem aan de gieren over te laten vond ik toch te ver gaan en ik besloot naar buiten te gaan om gepast van Herman afscheid te nemen. Vlak voor dat ik hem wou oppakken hoorde ik echter een zacht gefluister: “Rot op. Die gieren komen al bijna naar beneden...”

Activiteiten- en toernooiagenda

Voor de komende periode staan weer een aantal activiteiten en toernooien gepland:

- 11-12 nov. Stedentrip naar Brugge. We vertrekken op zaterdag naar Brugge om ons te verrijken met de Bourgondische cultuur en zo onszelf breder te ontwikkelen.
- 28 nov. Alternatieve triatlon. De jaarlijkse confrontatie met het team van They. De krachten zullen gemeten worden bij het biljarten, darten en een derde nog niet bekende sport. Het tafelvoetbal kan dit jaar niet doorgaan omdat de tafel kapot is. Ideeën voor de derde tak van sport zijn welkom.
- 17 dec. Moekotte Meerkampen toernooi. In Enschede. De avond ervoor stappen in de stad.
- 18-21 dec. Van Lint-sportweek. Deze week is een feestweek voor iedereen die van sport en gezelligheid houdt. Er kunnen tal van verschillende sporten beoefend worden waarbij een team van Taveres het tegen teams van andere verenigingen opneemt.
- ? jan. Sinterkerstnieuwjaarsborrel. Deze jaarlijks terugkerende borrel zal gehouden worden bij één van de leden. Bij wie en wanneer is nog niet bekend. Wil je jouw toko hiervoor beschikbaar stellen laat het dan weten.
- 6 jan. Backhands toernooi. In Rucphen.

We hopen jullie allemaal te zien op één van de bovenstaande activiteiten en/of toernooien. Je kunt je inschrijven bij Hein (activiteiten) of Hammie (toernooien).

Competitie-uitslagen voorjaar 2000

Hammie

Zoals je weet speelt Taveres met 2 teams mee in de NTTB-competitie van de afdeling Brabant. Vorig seizoen speelde Taveres 1 mee in de 3^e klasse en Taveres 2 in de 5^e.

Het eerste was, zoals dat heet, in de winning mood. Arjan, Gerard (Marcel G), Jeroen en Rob hebben er voor gezorgd dat Taveres weer 2^e klasse speelt. De laatste keer dat Taveres 2^e klasse speelde was al weer 3 jaar geleden.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	tot	perc
1. Taveres 1	7	7	6	7	4	8	7	8	8	9	71	71%
2. Deurne 3	5	5	4	3	6	7	7	6	2	8	53	53%
3. Best 3	6	3	6	5	7	5	3	4	5	5	49	49%
4. Unicum 5	5	5	4	7	3	5	4	2	6	5	46	46%
5. MTTV '72 1	4	5	7	5	7	2	3	3	4	1	41	41%
6. Cosmos/TTVV 7	3	5	3	3	3	3	6	7	5	2	40	40%
	u	t	u	t	u	t	u	t	t	u		
Dubbel	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	7	70%
Arjan	3	3	3	2	2	3	3	3	2	3	27	90%
Marcel G	1	3	1	3	2	2	3	-	3	3	21	78%
Jeroen	2	1	-	-	-	-	-	2	2	2	9	60%
Rob	-	-	1	1	0	2	1	2	-	-	7	39%

Taveres 2 zorgde met Sander, Emiel, Hammie (Marcel H), Flip (Jan) en Bart voor een spannende plek om de 4^e of 3^e plaats. Met een gedeelde 3^e plaats mogen we niet klagen.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	tot	perc
1. ATTC '77 3	7	7	9	3	8	6	6	10	6	5	67	67%
2. Unicum 8	5	6	7	4	5	4	9	8	5	5	58	58%
3. Bergeijk 6	10	7	3	8	2	7	4	2	4	5	52	52%
4. Taveres 2	3	3	5	7	5	6	6	6	5	6	52	52%
5. Geenhoven 4	5	3	5	6	6	3	4	4	6	5	47	47%
6. MTTV '72 3	0	4	1	2	4	4	1	0	4	4	24	24%
	u	t	u	t	u	t	u	t	t	u		
Dubbel	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	8	80%
Sander	2	3	-	3	2	3	3	2	-	2	20	83%
Emiel	1	-	3	2	2	-	2	3	3	2	18	75%
Marcel H	-	0	1	1	0	1	0	0	1	1	5	19%
Jan	0	-	-	-	-	1	-	-	0	-	1	11%
Bart	-	0	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0%

Aan de persoonlijke “prestaties” zijn ook prijzen gekoppeld. Dit zijn wisselprijzen waar elk seizoen weer hard voor gestreden wordt. Vorig seizoen zijn de prijzen gewonnen door:

Prestatieprijs: Arjan, met 90% van zijn partijen gewonnen!
 Spurtprijs: Marcel G, met 45% meer dan seizoen najaar 99.
 Constantinopelprijs: Jeroen, met een variantie van 0,16.
 OWTB-prijs: Flip, omdat hij een oneindige heimweefactor heeft.
 Troostprijs: Hammie, met 19% van zijn partijen gewonnen (ben ik best wel trots op hoor).

Prestatie	Spurt	Constantinopel	OWTB	Troost
>Arjan 90%	Marcel H -	@Marcel H 0	>Jan ∞	tBart 0%
Sander 83%	>Marcel G 45%	@Jan 0	Rob 2.50	pJan 11%
Marcel G 78%	Rob 39%	tBart 0	Marcel G 1.38	>Marcel H 19%
Emiel 75%	Jeroen 17%	>Jeroen 0.16	Emiel 1.33	Rob 39%
Jeroen 60%	Arjan 17%	Arjan 0.21	Sander 1.22	Jeroen 60%
Rob 39%	Emiel 4%	Sander 0.25	Marcel H 1.20	Emiel 75%
Marcel H 19%	Sander -9%	Emiel 0.44	Arjan 0.93	Marcel G 78%
Jan 11%	Jan -16%	Rob 0.47	Jeroen 0.83	Sander 83%
tBart 0%	tBart -33%	Marcel G 0.67	tBart #	Arjan 90%

Toelichting: > : persoon rechts van de pijl heeft de prijs
 t : te weinig gespeeld, nl. maar één wedstrijd
 - : eerste keer competitie namens Taveres
 @ : minder dan 20% gewonnen
 ∞ : oneindig groot (quotiënt van een getal en 0)
 # : geen uitwedstrijd gespeeld
 p : al een andere prijs

Dit seizoen speelt Taveres 2 in een nieuwe samenstelling: Emiel, Sander en Bart hebben plaatsgemaakt voor Gilbert. De samenstelling van het eerste is ongewijzigd. Beide teams eindigen, zoals het er nu uit ziet, netjes in de middenmoot. De actuele competitiestanden zijn ook te vinden op het internet! Zie voor meer informatie de competitiepagina van www.taveres.nl. Voor volgend seizoen ben ik nog met spoed op zoek naar iemand die het leuk vindt om lange fietstochten te maken met Taveres 2! (En ook in de 5^e klasse nog een balletje wil slaan.) Trek me eens aan m'n jas en je speelt mee, het is heel simpel...

Puzzels

Hieronder vind je de oplossing van de cryptopuzzel van vorige editie. Er zijn helaas geen oplossingen binnengekomen bij de redactie. Daarom wordt de prijs, een lang weekend New York, niet uitgereikt.

Op de volgende pagina staan de nieuwe opgaves. Hiervoor geldt ook weer, dat degene die een oplossing inlevert en het meeste goed heeft een prijs krijgt.

Oplossing vorige editie

Peuter met veel vet in zijn haar dat de bof heeft.

* * * * *

geluk

Door dat negatieve gevoel krijg ik opnieuw trek.

11 * * * *

weerzin

Dat ik het toch lekker vind, wordt veroorzaakt door hormonen.

**11* * * *

wellust

Vindt zijn neerslag in neerslachtigheid.

*1**122*1

depressie

Dat voelen we wanneer het ons in de schaduw zet.

* * * * 1 * * 1

jaloerie

Documenten waarover ik geen grote mond heb.

1 * * * 1 * * 1*

bescheiden

Brancard voor beesten?

* * * 1 * 2 2 1

dierbaar

Nieuwe puzzel

Groepseten.

1 * * 2 1 * 2

Dat gerecht is een bende.

1 * * 1

Ellende die je op je bordje krijgt.

* * * 1 1

Eten voor na een schoppartij.

* 1 * * 2 2 * 1

Triest feest waarbij slechts één snack wordt geserveerd.

1 * 2 2 * * 1 * *

Knaagdier dat knort?

* 1 * * * * 2 * 1 1 2

Fikkie?

* 1 * * 1 *

Nieuws uit tafeltennisland

Op 21 oktober is er een AB-vergadering (Algemeen Bestuur) van de NTTB Afdeling Brabant geweest. Tijdens deze vergadering heeft het AB besloten om de invoeringsdatum voor de 40-mm bal voor de afdeling Brabant te vervroegen naar 1 januari 2001. Dit geldt voor zowel de jeugd als de senioren. Met dit besluit wordt tegemoet gekomen aan de wens van vele tafeltennissers, met name de mensen die op het technische vlak bezig zijn.

Een weekendje Maxen

Arjan

Onze grote vriend Max zit nu al een tijdje in Salford, een voorstadje van Manchester. Volgens mij hebben ze daar een goede rugbyploeg en volgens Max komt Coronation Street oorspronkelijk hier vandaan. Een mooie gelegenheid dan ook om maar eens bij hem langs te gaan. Samen met Menno vertrok ik op een mooie(?) zaterdagmorgen met de Bikkel Xtra [Citraën BX, red.] naar Schiphol. Van het parkeerterrein zouden we met de bus naar de vertrekhal gaan, maar toen iedereen in de bus zat bleek deze bus niet te werken: iedereen weer uit de bus. Vijf minuten mochten iedereen weer instappen, waarbij iemand zo vriendelijk was zijn koffer op mijn voeten te zetten: heerlijk!!! In de vertrekhal hadden we met Bas afgesproken in het midden van hal. Maar, waar is het midden eigenlijk? Een keer heen en weer gelopen, waarbij ik nog van achteren aangereden werd door een bagagewagentje, en ja hoor daar was Bassie. Bij de douane werd Bas, volgens hem iedere keer, als enige gefouilleerd. In het vliegtuig hoefden we maar een uur te zitten en we waren al in Liverpool. Gelukkig maar, want vliegen is namelijk net zo saai als een wedstrijd tussen Peter en Rob tellen, dat is veel erger dan kijken.

In Liverpool hebben we dan uiteindelijk een auto weten te huren en gingen we op weg naar Max. We hadden inmiddels al een flinke vertraging opgelopen op onze planning en arriveerden rond half twee bij een ziekenhuis alwaar Max resideert. Max hing al rond op een balkon in de flat, maar volgens Menno was het niet Max maar een patiënt van het ziekenhuis [is Max misschien patiënt??. red.]. Samen met Max vertrokken we naar York (het oude). Na lang zoeken en verkeerd rijden vonden we uiteindelijk een plek om te overnachten in een jeugdherberg, waar we met 15 anderen een kleine zaal deelden. Het was inmiddels al ruimschoots tijd voor een ijskoude pint of lager. Die gaan er natuurlijk altijd wel in en ook het eten viel, naar Engelse begrippen, mee. Goed wegspoelen en je hebt nergens last meer van. Gelukkig bleken er in York ook na 11 uur nog café's open te zijn, maar veul schoon vrouwvolk tref je er sowieso niet aan. Uiteindelijk zijn we maar gaan afpilsen in het barretje in de kelder van de jeugdherberg waar we nog mensen aantreffen uit alle windstreken van de wereld. Op onze slaaphal bleken twee personen te slapen die in hun slaap in tegenfase een paar bomen aan het omzagen waren: daar gaat je nachtrust.

De volgende ochtend bleek er nog niet veel veranderd in York (net als de afgelopen 250 jaar). Naar mijn bescheiden, deskundige mening is het niet nodig lang bij de architectonische ‘hoogstandjes’ stil te staan, wat ik dan ook niet doe. We vertrokken weer richting Manchester, maar we gingen eerst nog in een, eveneens naar mijn bescheiden mening, zeer lelijk, echt Engels stadje. Het mooiste gebouw was er nog een modern gebouw, dat een parkeergarage bleek te zijn.

In Manchester hadden we al snel de jeugdherberg gevonden die precies bij een kruising van twee treinsporen en een tramspoor lag. Engeland bleek maar weer eens schoftig duur te zijn, waar in plaats van de gulden de pond staat: derhalve 70 gulden voor een overnachting. Het grote Manchester was die avond totaal uitgestorven en het leek wel of we in Rotterdam rondliepen. Dat zegt natuurlijk alweer genoeg over de sfeer in Manchester die avond, al lag dat niet aan ons. In het Indiase restaurant waren we vrijwel de enige klandizie, vandaar dat de kelner aanbodde de kip van Menno voor hem te snijden, wat Menno in eerste instantie vriendelijk maar na nog een paar keer geïrriteerd afwees. In het daaropvolgende café werden we om kwart voor elf al verzocht ons biertje op te drinken en op te rotten. Vijf minuten later begonnen ze te treuren en nog vijf minuten werden we bijna letterlijk gedwongen weg te gaan. Bij de jeugdherberg namen we afscheid van Max, die de volgende dag weer op tijd moest gaan werken. Een excuus om te laat te komen op zijn werk heeft Max niet want zijn kantoor ligt één verdieping boven zijn kamer.

De volgende morgen gingen we eerst een Engels ontbijt nassen, waar je het vet van je vingers kon aflikken. Geen wonder dat er zoveel mensen vadsig zijn daar. Met Menno aan het stuur richting het Lake District waar we in Windemere aanlanden. Inmiddels bleek er een deukje in onze huurauto waar Menno ‘no stress’ Noordhoff niet vrolijk van werd. De frustratie hebben we er toen maar afgefietst tijdens een toch wel indrukwekkende mountainbiketocht. Totaal uitgeput kwamen we 's avonds na een autoritje over toch wel zeer smalle wegen aan bij de boerderij waar we 's middags tijdens het mountainbiken een bed and breakfast (B&B) hadden geregeld. Door de schapenweide konden we naar de pub toe waar we onder het genot van een biertje een partijtje hebben geschaakt. Erg gezellig allemaal, maar je moet ook weer terug door de schapenweide. Toevallig liepen daar ook koeien, dus hebben we onderweg enige glijpartijen meegemaakt en waren we blij dat we konden gaan slapen, maar eerst nog even van het uitzicht

genieten. Jammer van de schapen die steeds maar weer blèren, maar dat namen we op de koop toe.

De laatste morgen spoedden we ons richting Liverpool om daar de auto in te leveren. We hadden alleen geen flauw idee waar in het centrum ons autoverhuurbedrijf was. Na een half uur zoeken vonden we om 5 voor 12 (de auto moest om 12 uur terug zijn) het bedrijfje. Nu nog afwachten hoeveel de deuk zou gaan kosten die in de auto zat. Gelukkig en zeer tot genoegen van onszelf werd het deukje niet opgemerkt/niet aangerekend. In Liverpool viel niet bijster veel te doen, maar we hebben toch een beetje rondgekuierd, totdat we met de bus naar het vliegveld vertrokken. Indrukwekkend triest is een beschrijving die het best past bij alles wat tijdens deze rit te zien was. De tegenstellingen zijn wel erg groot in dit deel van de UK. Terug maar weer NL waar dat toch iets minder lijkt te zijn (of toch niet?). Bij Taveres heb je natuurlijk ook een duidelijke hiërarchische structuur waarbij gepeupel de leden zijn en het bestuur de aristocraten [en natuurlijk staat de WTTK-commissie hier nog boven, red.]. Verschil moet er toch zijn en blijven.

Het eerste toernooi van het jaar toernooi met grote ballen toernooi

Hammie

Op een mooie zomeravond in het jaar 2000 zaten Marcel H (bij Taverianen beter bekend als Hammie), Edwin H (bij sommige Taverianen beter bekend als broertje van ...) en Jan H (bij enkele Taverianen beter bekend als pa van ...) [Is Jan Hidders de vader van Hammie? Dit geeft een hele andere kijk op allerlei zaken..., red.] aan de bar van het clubhuis van de tafeltennisvereniging Shot in het mooie plaatsje Wageningen. Op die avond was een mooi idee ontstaan om een toernooitje te gaan organiseren.

Zo gezegd, zo gedaan. Zaterdagavond 26 augustus van datzelfde jaar, rond een uur of 7 zaten de Taverianen Hein, Hammie en Erwin V (samen met Andrea) op de stoep, voor de snackbar, op het busstation te Wageningen. Ze waren net de snackbar uit gezet omdat niet iedereen een versnapering wilde bestellen. Ook de Thibataan Edwin H had zich bij het gezelschap gevoegd. Het wachten was nu op de andere Thibatanten (die uit Enschede moesten komen). En zowaar, voor de klok van 9 uur waren de deelnemers van het eerste toernooi van het jaar toernooi klaar om de binnenstad van Wageningen onveilig te maken.

Het eerste doel was de markt. Hier bleken genoeg gezellige terrasjes te zijn. De keuze viel op het terras van café de Kater. Drie rondjes 10 bier + 1 cola bleek niet weggelegd te zijn voor dit gezelschap, het terras werd al opgeruimd voordat iedereen aan zijn derde drankje toe was. De volgende halte was de Vlaamsche Reus. Het speciaal bier in dit caféke was een plezante afwisseling met het Grolsch (mag ik dat zeggen of is dat nu reclame?) [Grolsch? Grolsch! Ga je gang., red.] uit Enschede. De laatste halte was Unitas. Dit is het studentencafé van Wageningen, alhoewel studenten? Toen we hier binnen kwamen zagen we de lokale jeugd netjes wachten tot er iemand de dansvloer op zou komen. Nou, daar wisten de Brabanders wel raad mee. Of het nu keiharde metal was of supergladde house, het was 4 uur voor we er erg in hadden. Om 5 uur lagen de eerste deelnemers weer in hun slaapzakken te pitten terwijl sommigen nog een zak chips naar binnen aan het werken waren.

Na een goede nachtrust werden we om 10 uur gewekt door het geluid van het spoelen van glazen. Jan H was bezig om de troep, die het gezelschap had achter gelaten, enigszins te camoufleren. Een uur laten stond iedereen, inclusief de Taveriaan Bas R en de Shotter Iraj M, achter de tafel. Wonderlijk genoeg was de grootte van de pingpongbal een groter probleem dan de drank van gisteravond.

Het werd een gezellig toernooi met twee enkelrondes en een dubbelronde. Om 5 uur werd Erwin tot winnaar gekroond. De terugweg liep een stuk comfortabeler omdat Bas R toch naar zijn ouders in Brabant moest, dropte hij de Taverianen in 's-Hertogenbosch.

Na een geslaagd toernooi hebben we nog lekker nagetafeld bij onze stamshoarma boer aan de Kleine Berg... wordt zeker vervolgd, volgend jaar wel te verstaan.

advertentie

Engeland

Max

Eind mei kwam ik aan in Engeland, in Hull (Kingston upon Hull, wat een namen). Het doom Engeland scenario kwam meteen uit. Koud, regen, grijs, industrie, en een verschrikkelijke slechte, dure en lawaaierige trein naar Preston. Een meijer om 2 uurtjes in de trein te zitten, daar kan de NS met geen mogelijkheid tegenop. Ook Preston is geen picknick. Zoals een vriend van mij zei die er geweest was, oud en ook lelijk. Ik had twee gelukjes wat dat betreft, ik woonde in een redelijke buurt en ik zat er uiteindelijk maar twee weken. Voor mensen die Arjan's stukje hebben gelezen is dit niet nieuw, maar Engeland is net Oost-Europa (of België, whatever). Landen als Spanje en Ierland liggen ver voor op dit land qua ontwikkeling in brede zin. De Engelsen willen dit maar niet begrijpen en denken nog steeds in de zin van British Empire en dat alles wat beroemd is in Engeland ook wereldberoemd is. Het aanbidden van de koningin, Diane (die al drie jaar de pijp uit is maar waar nog steeds roddelbladen verhalen over weten te verzinnen) en Thatcher is hier alledaags en komt niet alleen van de lagere klassen maar ook van de hoger ontwikkelden. Wij weten in Holland [Nederland, red.] gelukkig dat deze personen een grote grap zijn (met name die heks van een Thatcher) en waren (de koningin valt dan nog mee denk ik), maar hier wil men dat niet begrijpen. Engeland wil dan ook niet bij Europa horen, omdat het nu eenmaal "anders" is. Ik denk toch dat als ik landen met Duitsland, NL en Frankrijk vergelijk, Griekenland, Spanje en Italië wel wat hoger scoren in "anders" zijn.

Na dit argument komt het argument dat het pond sterk staat en dat Engeland er geld op zal verliezen. Het argument dat steden als Liverpool en Belfast nu al heel sterk geholpen zijn door de Europese unie en dat Engeland een van de armste ontwikkelde landen is komt dan natuurlijk hard aan, en een manager waar je dan mee praat die natuurlijk geen voordelen van de sociale Europese ontwikkelingen heeft komt dan altijd met het "zwakke Euro"-verhaal, niet begrijpend dat de Europese handel momenteel zelf nog nooit zo goed gedraaid heeft. Ik zal niet verder gaan met het Euro-verhaal, wetende dat het de gulden al 35% van zijn waarde heeft gekost, niet leuk natuurlijk, maar goed.

Verder over Preston; ik ging naar Salford, een stad zo groot als Eindhoven tegen het Westen van Manchester aan. Ik begon met werken in het plaatselijke ziekenhuis. Nou ja plaatselijk, wat een belachelijk grote toko. We praten over 10 gebouwen, een site net zoiets als de TUE. We praten over wachttijden voor de meest alledaagse behandelingen van 6 maanden. We praten over rolstoelen die van voor mijn geboorte komen. We praten over ziekenkamers die stinken en slecht geclimatiseerd zijn. We praten over een hospitaal dat in klinische en niet-klinische termen redelijk hoog in aanzien staat bij de rest van Engeland. We praten over een hospitaal waar ik minstens twee maal per week verhalen hoor van fatale fouten van dokters en vervolgens aanklachten vergelijkbaar met meer dan 2 ton (en dit is dus waarschijnlijk representatief voor de rest van Engeland). Verhalen over verpleegsters die proberen zoveel mogelijk te luiëren maar ondertussen wel op de intensive care werken... Ook het management is werkelijk om te janken, maar dat zal wel overal zo zijn in een grote organisatie van elke overheid (ook in NL). In een kleinere of strakkere organisatie was de helft van de managers er waarschijnlijk al uitgevloegen, simpelweg door gebrek aan alles (resultaat, proces, communicatie, kennis, motivatie, goede invloed). Gezondheidszorg is dan wel gratis hier, maar elk weldenkend persoon met een beetje geld laat zich privaat helpen.

Op zich vallen de steden Manchester en Salford me nog mee. Veel van de echt ranzige industrie is begin jaren negentig flink aan banden gelegd, dat was ook het moment dat ziekenhuizen aan de wet moesten gaan voldoen (werden beschermd door de “kroon”). Toen zijn alle superranzige vuilverbranders van de terreinen gehaald (ik wil niet weten hoe het er hier heeft uitgezien). Er zijn nog wel veel vervallen wijken waar ik al een aantal keer op hele verkeerde momenten doorheen ben gelopen.

Een pluspunt hier is dat de gemiddelde John Smith toch wel erg sympathiek en hulpvaardig is. Het vetgehalte is hier in het Noordwesten alleen wel zorgwekkend [ben je aangekomen Max?, red.], hoewel men ontzettend anti-roken is. Vooral vrouwen (maar ook een groot aantal mannen) lijken moeite te hebben hun eetverslavingen in de hand te houden, maar dat lijkt op een of andere manier ook niet nodig want vrouwen lijken hier veel te machtig, een soort Eindhoven-Erlebnis geeft dat. Trips naar Noord-Ierland, Schotland en Birmingham hebben duidelijk gemaakt dat dat niet overal in de UK geldt. Een ander pluspunt is de mooie natuur hier. Binnen redelijk bereik zit ik van drie mooie natuurparken, die niet vergelijkbaar zijn met ergens anders in

Europa. Vooral het befaamde Lake District is erg mooi, maar er is nog veel meer. Mooie oude stadjes zijn York en Chester, die proberen Romeins te zijn, maar dat vind ik persoonlijk het minst mooi aan die steden.

Nou ja, verder gaat het me goed af, als ik geluk heb studeer ik een maand eerder af dan verwacht. Dit betekent dat ik een Taveres-traditie verschrikkelijk ga doorbreken, maar dat zal niet de eerste keer zijn. Met een beetje geluk ben ik op Van Lint, en eind januari ir.

Wist-je-dat... (2)

- In WVTTK 22-3 op bladzijde 20 een vlieg staat afgebeeld;
- Deze vlieg geen relatie heeft met de inhoud van het daar geplaatste stukje;
- Het beestje zelfs niet geplaatst is door de redactie;
- De vlieg op het kopieerapparaat van de repro zat;
- Dit zijn laatste actie was.

- De Intro-promotiefolder benadrukt dat TAVERES een gezellige vereniging is;
- Dit wordt bevestigd met een foto;
- Op deze foto twee mensen staan afgebeeld die gezellig aan het doen zijn in de AOR;
- Deze twee mensen niets met TAVERES te maken hebben;
- Niemand zelfs precies weet wie het eigenlijk zijn.

Peter tegen Heico: “Heb jij een vriendin?”

Heico laat een foto van zijn vriendin zien.

Peter: “Pedo!”

Heico: “Toen was ze 16, nu is ze al 18.”

Peter: ”Je bent dus pedo af.”

Heico: “Was het maar waar...”

Dennis en Jeroen hebben het over de Intro-promotiefolder.

Dennis: “Bart staat erop voor de vrouwen.”

Jeroen: “Ja, Bart is echt een trekker.”

Het bowlen

Rob

En..... Ja hoor, 19 oktober jongstleden was het weer zover (mmmmh, wordt toch een beetje standaard), ons jaarlijkse bowl + ‘zuipenalsof-jelevenervanafhangt’ avondje was weer aangebroken. Na 4 maanden in België getraind te hebben (daar gooien ze met kegels bowlingballen om; is iets moeilijker) had ik er weer zin in. En al helemaal toen ik heelhuids wist binnen te komen zonder van de trap te pleuren. Na even nog met oud-Taveriaan Chris (die er ook was) gesproken te hebben konden we gaan beginnen. Maar eerst een biertje natuurlijk...! Net als bij het darten is het natuurlijk algemeen bekend dat je met bier op een bowlingbal beter kan vasthouden en niet keihard op je bek pleurt als je wilt gooien (bij het darten gooi je trouwens met pijltjes). Peter had dit echter nog niet door en liet zien dat chocomel wat dat betreft eigenlijk best wel verschilt van bier (sorry Peter, volgens mij had je gewoon fris op, maar dat kwam niet zo goed uit). MAAR dat had ik 'm ook wel kunnen vertellen. Vooral de combinatie van soep en chocomel heeft een leuke werking op je motoriek. Vooral op je slokdarmmotoriek in mijn geval. NEE ik ga er niet weer over beginnen... ik moet het eindelijk maar eens achter me laten (en eens kijken of m'n immuunsysteem er inmiddels al tegen kan, want ik vond het toch best wel lekker).

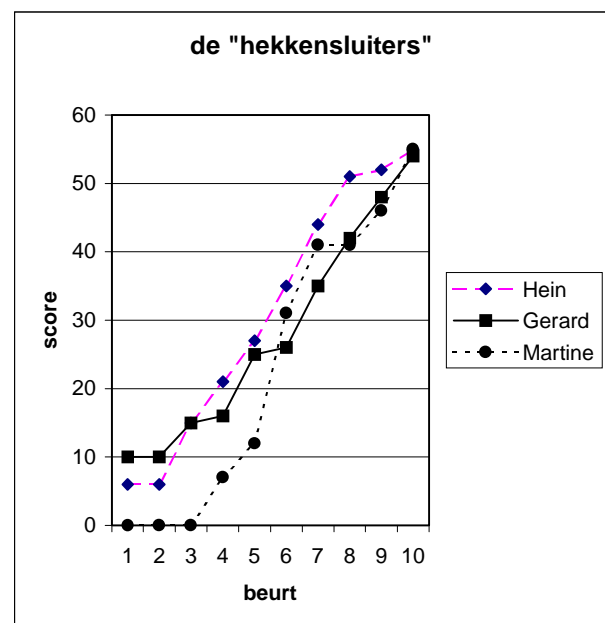
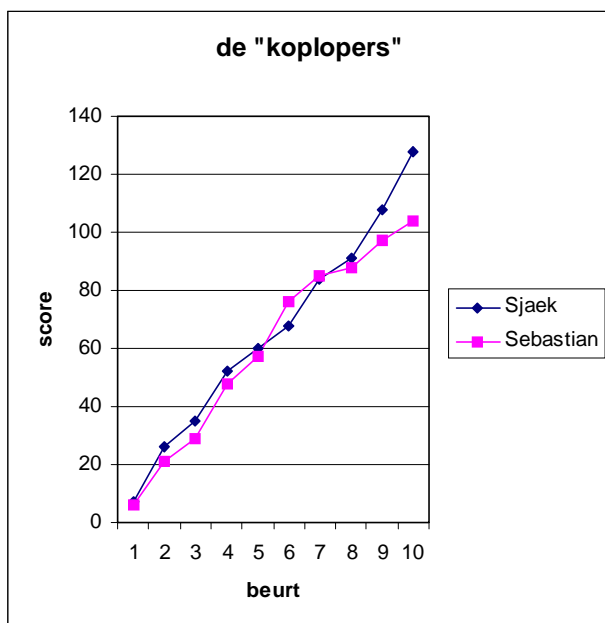
MAAR goed, het bowlen. Even een overzicht van beide teams: 1) Peter, Sebastian, Terence, Hammie, Karin en Martine en o ja Arjan, maar die stond er niet bij...(?) 2) Hein, Gillie, Erwin, Rob, Ben, Gerard [en Flip ook!, red.]. En ik kan nu wel gaan vertellen hoe geweldig de winnaar wel niet gooide, maar laat ik maar eens bescheiden blijven (het blijkt toch wel uit de tabel ;). Sebastian maakte het in ieder geval nog wel spannend, zoals blijkt. Veel spannender was de slag om de laatste plaats. Wat er allemaal niet gedaan werd om deze plaats op te eisen: Peter liet dus z'n harde bal vallen en gleed later nog een keer uit, anderen schrokken dat ze een spare gooiden (alles om in twee beurten) en gooiden daarna maar gewoon in de goot en Martine besloot om vooral maar niet onopvallend te gaan doen en gewoon de eerste 3 beurten niets te gooien. Maar het mocht niet baten, ze kreeg het ineens te pakken, scoorde oepserdepoeps ineens twee spares na elkaar en kwam samen met Hein 1 punt boven Gerard terecht. Zie tabel. Om even duidelijkheid te scheppen: *****GERARD WAS DUS LAATSTES*****.

JA en de rest zat er een beetje tussen: Hammie wist de tweede helft (nou ja 5^e t/m 10^e beurt) precies de tafel van 8 te gooien (cumulatief gezien dan) en kwam daarmee op de derde plaats en Karin scoorde 1/3 van alle strikes (1 dus) en kwam op een mooie vierde plaats. Inmiddels was er al enige spanning ontstaan of Peter vanavond nog een harde bal ging scoren, maar bij gebrek aan vrouwelijk-schoon-achter-de-bar ging 'ie toch maar voor de kauwgom.

IN ieder geval dus een leuke bowlavond, voor mij had het best iets langer mogen doorgaan, maar Allah [heeft Rob de Koran gelezen?, red.].

Stappen erna was ook leuk, eindelijk weer eens een redelijk aantal Taverianen in de AOR. Eerst trouwens nog in ouwelulluh café Wilhelmina geweest, daarna in jongeguppuhclub Topsy Duck en de Altstadt. JA en de AOR heeft ook weer wat verhalen teweeggebracht: Kurt die iets teveel gezopen had geloof ik, het was extreem koud deze avond en...

Toen kwamen we aan bij nog twee tabelletjes van het bowlen... ;)

Koken met Dennis: Pannenkoeken

Dennis

In de rubriek “Koken met Dennis” neemt Dennis U mee naar de “studenten”-keuken. Elk editie zal een typisch studentengerecht behandeld worden. Omdat studenten niet altijd over de optimale kookhulpmiddelen beschikken, laat Dennis zien hoe je met eenvoudige kookgarnituur een toch voedzame, gezonde maaltijd kunt bereiden. Als kookgarnituur zullen we de (niet bak) magnetron gebruiken en U zult zien dat er niet meer nodig is dan dit eenvoudige huis-tuin-en-keuken-apparaat.

Vandaag gaan we pannenkoeken maken. Pannenkoeken bestaan al sinds jaar en dag. In de verre oudheid, toen er nog geen pannen bestonden, maakte men slechts koeken. Sinds de invoering van de pan in 1387 ging men ook over op het maken van pannenkoeken. Een pannenkoek is net zoals een tafeltennisbal rond en je kan er ook mee slaan. Bij een goede bereiding dient de pannenkoek een goudgele gloed met zich mee te brengen.

Na het wat van de pannenkoek zullen we maar eens gaan kijken naar het hoe van de pannenkoek, want menig lezer zal nu al watertandend smachten naar het recept.

Wat hebben we nodig:

- 1 pak Koopmans pannenkoeken (8 stuks)
- 1 pot stroop
- 1 pak suiker
- 1 pakje kaas
- 1 pakje ham

Bereidingswijze:

Haal een pannenkoek uit de verpakking en plaats deze op een bord. Al naar gelang het soort pannenkoek dat men wenst te maken wordt er kaas, ham of helemaal niets aan de pannenkoek toegevoegd. Plaats het verkregen geheel in de magnetron en zet de magnetron op je lievelingsstandje. Wacht tot de heerlijke geur van de pannenkoek de magnetron verlaat en door de neus waargenomen kan worden. Dit is het moment om toe te slaan. Haal de pannenkoek uit de magnetron en verrijk deze eventueel nog met stroop of suiker. Nu is de pannenkoek klaar om opgegeten te worden. Tenminste, als jij er klaar voor bent!

advertentie

Peter's Moppentrommel

Wegens succes herhaald:

Peter's Moppentrommel, ofte-

wel "Lachen met Limbo's". Ik wil jullie wat vertellen over het ontstaan van deze rubriek. Een aantal jaren geleden telde Taveres nog slechts één trainer, maar uiteraard wel een goeie: Adriaan. Hij wist na elke training de ene na de andere schuine bak te vertellen. Echter na zijn vertrek merkten wij pas hoe groot het gemis

is, enerzijds vanzelfsprekend zijn trainingswijze (als de stopwatch afgaat ballen rapen;) maar ook het gebrek aan goeie moppen, het liefst ook nog schuin. Uiteraard waren er anderen die inzagen dat het min of meer hun plicht was om naar voren te treden als surrogaat, maar het niveau van Adriaan zal helaas nooit meer gehaald worden. Deze rubriek hebben we dus kort gezegd te danken aan Adriaan, een geweldige trainer en moppentapper, als een poging om zijn niveau enigszins te benaderen. We drinken er een op jou, en misschien tot spoedig als je dit leest;)

Weet jij misschien (ook?) een leuke mop... Stuur 'm dan op naar taveres+moppen@stack.nl.

Een man heeft al jaren een kameel en gaat daar ook braaf iedere dag een stukje mee rijden midden door het dorp. Op een dag is zijn kameel stuk, want hij loopt alleen nog maar om het dorp in plaats van door het dorp. Dus moest zijn kameel een beurt hebben. Zo gezegd, zo gedaan.

De man gaat naar Beun de Kamelenmaker en legt het probleem uit. "Ooh," zegt Beun, "zet hem maar even op de brug." Ondertussen pakt Beun een honkbalknuppel en gaat onder de kameel staan. Beun haalt uit, en slaat die kameel voor zijn ballen. En jawel, de kameel loopt weer midden door het dorp heen.

Vraagt de eigenaar van de kameel: "Da's mooi, hij doet het weer, maar hoe kom ik nu bij mijn kameel?" "Nou," zegt Beun, "kom maar eens op de brug staan."

Ik zat gisteren op mijn kamer aan mijn bureau en speelde wat met mijn potlood. Neerslachtig keek ik naar al dat werk dat nog voor me lag. Een gevoel dat ik niet kan beschrijven deed me plotseling beseffen dat ik niet alleen op m'n kamer was. Ik keek op en zag haar staan: naakt!! Ze stond kaarsrecht, onbeweeglijk en met een houding die enerzijds bedeesd en verlegen aandeed, maar anderzijds brutaal en uitdagend was. Het was alsof ze met haar houding wilde zeggen: "Nou, komt er nog wat van of durf je niet? Ik weet best wat je wilt en je kunt de verleiding toch niet weerstaan." En ze had gelijk: ik wilde wel en waarom ook niet? Met haar was het elke keer weer een genot. Maar ja, mijn werk... Dus ik probeerde haar te negeren. Toch dwaalden mijn ogen telkens af naar haar gebruide lichaam. Mijn bureaulamp deed haar vochtige huid glanzen en liet haar rondingen nog beter uitkomen.

Wat is ze toch mooi, dacht ik bij mezelf. Wat me ervan weerhoudt haar lichaam perfect te noemen is het feit dat ze een beugel draagt. En toch is het juist die beugel die haar zo bijzonder maakt. Ik voel mijn slapen in mijn hoofd bonken. Nogmaals keek ik naar haar goddelijke gestalte. Zoals ze daar stond..... Ik slikte en liep op haar toe. Het gegons verdween, mijn gevoel had het wederom van mijn verstand gewonnen. Ik kwam rustig naderbij en keek in haar glasharde bruine ogen. Ik legde mijn hand op haar taille en trok haar langzaam naar me toe. Haar huid voelde eningszins koud en vochtig aan. De vingertoppen van mijn rechterhand streelden teder haar huid. Mijn ademhaling werd sneller. M'n linkerhand die ik tot nu toe om haar middel had geslagen, gleed nu langzaam om haar smalle hals, onderweg iedere oneffenheid voorzichtig aftastend. Uit ervaring wist ik dat ik voorzichtig moest zijn, heel voorzichtig. Een krachtige beweging kon haar ineens zo in vervoering brengen dat ze in een keer tot haar climax kwam. Mijn beide handen gleden naar haar mond toe, met beide handen duwde ik haar beugelstangen naar achteren en verwijderde de beugel. Met een zucht van verlichting opende ze haar mond, waar ik met kleine cirkeltjes omheen draaide. Ik bewoog mijn mond dichterbij, op zoek naar de hare. Een schok ging door me heen toen ik haar mond omsloot. Mijn tong gleed over haar lippen, drong bij haar even binnen, om even snel weer terug te trekken. Ik verplaatste mijn hand weer naar haar taille en terwijl mijn mond de hare bleef omsluiten, tilde ik haar hoger op. Hoger en hoger tot het koele nat uit haar mond stroomde. En weer besepte ik dat Grolsch het allerbeste bier is en dat slechts haar beugel dit bier kan bevatten.

Brief aan mijn zwangere buurvrouw:
Sorry!

Een nieuwe werknemer staat bij de papierversnipperaar.

“Kan ik u helpen?” vraagt de secretaresse.

“Ja graag”, zegt hij, “hoe werkt dit ding?”

“Heel simpel”, zegt ze. Ze pakt het dikke dossier uit zijn handen en stopt het in de versnipperaar.

“Bedankt,” zegt de nieuweling, “maar waar komen de kopieën nou uit?”

Waarom heeft Arafat sinds kort schaamluis in z'n baard?
Hij heeft een sigaar van Clinton gerookt...

advertentie

Colofon

Redactie

De redactie van deze uitgave werd gevormd door Erwin en Flip. De redactie bestaat verder uit Dennis en Teun.

Bijdragen

Bijdragen van buiten de redactie werden geleverd door (in alfabetische volgorde): Arjan, Ben, Hammie, Heico, Hein, Max, Peter, Pieter en Rob.

Oplage

De oplage van deze editie bedraagt 65 stuks.

Lijst van adverteerders

Bij They en Ontij	blz. 2
Universiteitsdrukkerij	blz. 24
Van Piere	blz. 10, 34
Vroco Sport	blz. 31

Volgende editie

Deadline: 15 januari 2000
Verschijningsdatum: 1 februari 2000

Aangeleverde kopij dient te worden aangeleverd als tekst zonder opmaak en zonder regeleinden.

Redactieadres

TAVERES
WVTTK-redactie
Studentensportcentrum
O.L. Vrouwestraat 1
5612 AW Eindhoven

E-mail: taveres+wvttk@stack.nl
WWW: <http://www.taveres.nl/>, kies WVTTK

